

Revista de Revistes

per
C.

L'ASSEGURANÇA DELS METGES CONTRA LES MALALTIES PROFESSIONALS.

El Prof. Wolff Eisner, de Berlín, ha inserit en una revista alemanya el següent article:

“Abans de la guerra, el metge alemany podia assegurar la seva existència present, la tranquil·litat a la vellesa i fer front a una malaltia inesperada que el forçés a deixar el treball. Les diferents companyies d'assegurances de tota mena venien al seu socors. Però en deixar la guerra arruïnades les classes mitges, el fet ha repercutit de manera particularment penosa en la situació dels metges.

“La minva d'honoraris, causada per l'empobriment general del país; l'afluència considerable de metges desmilitaritzats i dels que han vingut de les antigues colònies alemanyes, han contribuït a reduir les possibilitats del metge alemany per tal de poder assegurar el seu esdevenidor.

“Els metges són exclosos de les Caixes d'assegurances perquè pertanyen a una professió liberal. Però hi ha més encara: l'Estat ha comès l'error d'excloure els metges de l'assegurança en cas de malaltia i de vellesa.

“Havent exclòs els metges de les assegurances contra l'atur forçós i limitat l'accés de metges joves a les organitzacions de mutualitat, l'Estat ha contribuït a augmentar el nombre de processos, de penes d'honor, de penes disciplinàries aplicades als individus posats sovint en la impossibilitat de guanyar-se honorablement la vida.

“Les temptatives del món mèdic, de prescindir de l'Estat en la seva lluita per l'existència, no han aconseguit més que les companyies de mutualitat refusin amb més freqüència llur socors.

“Els metges que hom pot dir que són funcionaris de l'Estat en ço que es refereix a la salut

pública, suporten tots els treballs de llur professió sense aconseguir cap de llurs avantatges.

“Aquestes injustícies són paleses en l'assegurança dels metges contra les malalties professionals.

“Fa poc temps que la clàusula referent a aquestes malalties ha estat inclosa en els contractes fets entre les associacions mèdiques professionals i les companyies d'assegurances.

“La clàusula no obliga més que en els casos de contagi per via externa (sífilis en el curs d'una intervenció quirúrgica) o bé certs casos de contagi contret en els laboratoris mèdics. Per la diftèria i l'escarlatina surten dificultats, dificultats que es tornen menaçadores en cas de tuberculosi. No és estrany de veure metges que han contret una tuberculosi amb els malalts, que hagin de promoure processos contra l'Estat per tal de tenir mitjans de cuidar-se.

“La lluita en favor del dret dels metges per obtenir l'ajuda de l'Estat en cas de contagi tuberculós, ha de seguir-se en dues direccions.

“La qüestió del contagi dels metges per tuberculosi en l'exercici de la professió, ofereix una sèrie de dificultats, perquè per una banda la tuberculosi és, en general, molt freqüent, i per altra part el metge està especialment exposat a aquest contagi.

“¿És possible, en efecte, de defensar-se en una sala de tuberculosos o en un sanatori contra la tos d'un malalt? Doncs, aleshores, ¿per què el percentatge de metges atacats de tuberculosi és tan baix? L'autor ha donat ja resposta a aquesta qüestió en els seus treballs publicats en 1909, en els quals demostra que la reacció positiva a la tuberculina en el 90 per cent dels metges, no ho és sinó el 50 per cent i el 50 per cent en persones de la mateixa edat i del mateix medi social, però que no pertanyen a la professió mèdica.